

1. De loop van de procedure

Partijen zullen hierna genoemd worden X en Y.

Bij beroepschrift van 2 juni 2005, bij de Commissie ingekomen op 7 juni 2005, is X bij de Commissie in beroep gekomen van het besluit van Y van 27 april 2005.

X heeft een hersteld beroepschrift ingediend, gedateerd 21 juni 2005 en bij de Commissie ingekomen op 29 juni 2005.

Y heeft een verweerschrift ingediend, gedateerd 31 augustus 2005, bij de Commissie ingekomen op 1 september 2005.

Op verzoek van X is de zitting van 14 december 2005 verdaagd. Op 4 januari 2006 heeft X telefonisch verzocht om schriftelijke behandeling van de zaak. Y heeft daarmee op 10 januari 2006 telefonisch ingestemd. Een en ander is door de Commissie bij brief van 10 januari 2006 aan partijen bevestigd. De Commissie heeft deze zaak vervolgens behandeld in haar zitting van 13 januari 2006.

2. De feiten

2.1 Blijkens de akte van benoeming van 23 augustus 2002, op dezelfde dag door haar getekend, is X voor onbepaalde tijd benoemd met ingang van 1 april 2002 voor werktijdfactor 0,8681 (32 uur) per week en werkzaam in de functie van lokaalassistent volgens de regeling in- en doorstroombanen (id-banen) aan de RKBS ..... te .....

In de akte is de volgende zinsnede opgenomen:

“Indien van rechtswege de subsidie vervalt of niet wordt toegekend, expireert de benoeming.”

2.2 Per 1 januari 2004 is het Besluit in- en doorstroombanen van 17 december 1999 (Besluit id-banen) en de daarbij behorende Regeling uitvoering en financiering Besluit in- en doorstroombanen ingetrokken. Gebleken is dat de gemeente Amsterdam en de gemeente Zaanstad alleen met een regeling instemmen, waarbij de werkgever een nog onbekend deel van de salariskosten op zich neemt.

2.3 X is bij brief van 15 april 2004 voor het schooljaar 2004-2005 in het risicodragend deel van de formatie (rddf) geplaatst. Ambtshalve stelt de Commissie vast dat het beroep van X tegen de rddf-plaatsing bij beslissing van de Commissie van 2 september 2004 ongegrond is verklaard.

2.4 Bij besluit van 27 april 2005 heeft Y X ontslagen wegens opheffing van haar betrekking. Op ontslag op grond van opheffing van de betrekking is onder meer van toepassing artikel F2.6 lid 1 aanhef en onder c van de Collectieve Arbeidsovereenkomst voor het primair onderwijs (CAO) en artikel 117 van het Rechtspositiebesluit WPO/WEC, waarvan lid 2 luidt, voor zover hier van belang: “Indien het bevoegd gezag besluit over te gaan tot opheffing van een betrekking dient het eerst zorgvuldig te onderzoeken of het in redelijkheid mogelijk is de betrokkene een mede in verband met zijn persoonlijkheid en omstandigheden voor hem passende functie bij het bevoegd gezag aan te bieden.....”.

Y had 34 id-medewerkers in dienst. 11 Van hen zijn herplaatst binnen Y. X is niet een van hen.

3. Het bestreden besluit, het beroep en het verweer

3.1 Het bestreden besluit, zoals aan haar per brief van 27 april 2005 medegedeeld, houdt in dat Y het dienstverband met X met ingang van 1 augustus 2005 zal beëindigen op grond van opheffing van de betrekking als bedoeld in artikel F2.6 lid 1 aanhef en sub c van de CAO.

3.2 Het beroep strekt tot gegrondverklaring daarvan. Daartoe heeft X aangevoerd dat zij al 4 jaar werkzaam is op deze school en daar ook een cursus voor heeft gevolgd. Zij geeft taallessen aan twee groepen kinderen, van wie de meesten bij het wegvallen van deze lessen straks na groep 8 naar het laagste voortgezet onderwijs zullen gaan, omdat ze een achterstand krijgen.

X is niet doorgestroomd zoals het behoort bij een id-baan, ondanks de cursus die zij heeft gevolgd. Y heeft geen passende baan voor haar gezocht. De banen waarop zij kon solliciteren waren voor 11 of 10 uur, terwijl zij 32 uur werkt, en dan ook nog voor koffiejuffrouw of conciërge, dus niet bepaald passende banen.

3.3 Y bestrijdt de vordering gemotiveerd.

4 De beoordeling

4.1 De Commissie dient thans te beoordelen of Y in redelijkheid op 27 april 2005 heeft kunnen besluiten tot ontslag van X met ingang van 1 augustus 2005 en of Y de regels met betrekking tot ontslag op grond van opheffing van de betrekking correct heeft toegepast.

4.2 Y heeft het belang van de functie van X voor het onderwijs c.q. de school en de leerlingen onderstreept. Zij heeft gesteld dat zij door het wegvallen van de gemeentelijke loonkostensubsidies voor id-banen heeft moeten besluiten de id-functies op te heffen. Zij heeft in het kader van het formatiebeleid keuzes moeten maken. Het handhaven van de functie van X binnen de reguliere formatie zou ten koste gaan van andere noodzakelijk(er) geachte functies. Er heeft geen doorstroming naar regulier werk plaatsgevonden, omdat er geen regulier werk voor X was en van Y niet kon en kan worden verlangd extra reguliere banen te creëren. X heeft deze stellingen van Y niet gemotiveerd weersproken.

4.3 Wat betreft haar verplichting binnen de eigen organisatie te zoeken naar passend werk voor X, zoals vermeld onder 2.4, heeft Y gesteld dat zij 11 van de 34 id-medewerkers, wier functies indertijd in het rddf waren geplaatst, heeft kunnen benoemen in een reguliere baan. De onderwijsbekostiging is echter niet dermate ruimhartig dat meer functies (laat staan alle) regulier zouden kunnen worden gemaakt. Y heeft alle vacante onderwijsondersteunende functies binnen de bestaande bestuursformatie aan de id-medewerkers, onder wie X, aangeboden. Ook is met X overleg geweest over eventuele specifieke wensen. X heeft deze inspanningen van Y niet gemotiveerd weersproken. De Commissie merkt tevens op, dat de aan X aangeboden functies niet zonder meer als niet passend kunnen worden beschouwd.

4.4 Op grond van hetgeen hierboven is overwogen, is de Commissie van oordeel dat Y zich in voldoende mate heeft ingespannen om X te herplaatsen. Het beroep van X dient daarom ongegrond te worden verklaard.

5. De beslissing

De Commissie verklaart het beroep van X ongegrond.

Deze beslissing is gewezen te Utrecht op 13 januari 2006 door mr. E.S.M. Weterings-Zeegers, voorzitter, mr. R.A.C. van Rossum, W. Stoop en mr. L.A.S. Boersen, leden, en F.A.J. van Moorsel, plaatsvervangend lid, in tegenwoordigheid van mr. N.E. Vernes, secretaris.